

Az előfizetés ára:
 1883 januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . . . 4 frt.
 negyed évre . 2 frt.
 Előfizetheti a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál, Böhm M.** könyvkötőnél.

PÉCS

A hirdetések ára:
 Négy hasábos petit sor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyilttérben egy sor 10 kr.

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, **Valentin Károly** könyvkereskedésében, **Traub B. és társánál, Böhm M.** könyvkötőnél Király-utca.

Pécs, 1883. decz. 24-én.

... Et in terra pax hominibus bonae voluntatis ...
 ... És békeség a földön a jóakaratu embereknek ...
 Ezt zengi ma templomaiban az egész keresztényvilág.

Örömeink adva kifejezést a Megváltó születése felett, mindjárt hozzácsatolja legnagyobb óhaját:

„Legyen béke az emberek között!”

Mióta a történelem emlékezni tud, legnagyobb ellensége volt Embernek az Ember, kegyetlenebbül dühöngve önmaga, saját neme ellen, mint a legádázabb elemi csapások.

A paleolith korszakbeli ember kőbaltája, századunk gyorspuskái és Krupp ágyui bizonyítják, hogy mióta ember van, mindig szenvedélye volt az ártás és rombolás, csak eszközei különböznek.

És ha tekintjük Európa népeinek jelen állapotát, midőn állig fegyverkezve, roska-dozva néznek egymással farkasszemet, vajjon nincs-e okunk örökké valósíthatlan vágyunk tartani a karácsonyi ének szavait:

„et in terra pax hominibus!”

Több ezer éve már hogy sóvárogva vágyódik nemünk a Béke után, s az mind- eddig hasztalan epedés volt, bihetjük-e, hogy valamikor csakugyan közénk száll a Béke anyala?

Első tekintetre nem. De ha végig néz- zük az emberiség évlapjait, abból azt a vi- gasztaló tanúságot meríthetjük, hogy a har-

cias hajlam, ha még mindig uralkodik is az emberek között, még is kevésbé uralko- dik ma, mint valaha, és mindig jobban kö- zeledünk a Béke uralmához, minél nagyobb haladásokat teszünk a művelődés terén.

Mert műveletlenség: harc, műveltség: béke.

Olyan nép, melynek értelme nincs ki- képezne, hol nincs szellemi vagyon, a lélek kietlen pusztaság, ott a harezi tevékenység az egyedüli tér, nyers erő az egyedüli érdem, háboru az egyedüli óhaj és dicsőség. Ez a vadság kora. E rettenetes enlelacsonyító foktól a művelődés magaslatáig hosszú az összekötő lépcsőzet s mindenik fokon veszt valamit az erőszak uralma, s nyer a gondolat hatalma. A művelődés haladása folytán társadalmi osztályok alakulnak, melyeknek sok a veszteni valója, tehát érdekükben áll a béke fentartása. Lassan egymásután emelkednek értelmi osztályok, ipar, keres- kedelem, közlekedés, törvények, diplomacia, irodalom, tudomány, bölcsészet, mind mind kezdet fognak, hogy a harezvágyat ellensu- lyozzák, s gátot vessenek a rombolás dé- monának.

Ez az átalakulás hosszú évszázadok lassu műve, az előre haladó műveltség csendes, de folytonos emelkedésének gyümölcse és története egy az emberi szellem történetével.

Főleg mégis három tényező volt, mely a Béke utját leginkább megegyengeté.

Az első a lőpor feltalálása,

mely egészen átalakította a korábbi had- viselés tervét és módját.

A háboru ezáltal költségesebb és ne- hezebb lett, a hadakozási mód bonyolultabb, a fegyelem és gyakorlat nélkülözhetlen, a közönséges tömeg pedig, mely előbb minden- kor kész volt az első kiáltásra felzudulva rabolni, pusztítani (mert hisz ebből állott az egykori hadviselés) ezental használhatlanná vált. Így keletkeztek állandó hadak legelő- szőr a XV. század közepén csaknem köz- vetlenül a lőpor általános érvényre jutása után. Ez pedig nevezetes változásokat vont maga után, mert a külön katonai rend a polgároknak aránylag kis részéből állván, nem vonta el hivatásától a többieket, kik így a polgári életre mintegy kényszerítve, erejüket a Békének előbb elhanyagolt mű- veire fordíthatták. E polgári élet közben kifejtett értele minden tevékenysége, min- den növekvése egy-egy nehéz csapás volt a harcziás szellemre.

A második tényező a közgazdaság tudományának felfedezései.

A multban lezajlott harcok nagy része közgazdasági és kereskedelmi érdek- ből vivatott, mert mindenik nép azt hitte, hogy érdekében áll szomszédjának elszegé- nyítése és kizsákmánylása. A javak nemzet- közü forgalmának valódi lényegét félre is- merve, minden nép szomszédja rovására vámszabályok kibocsátása, iparczikkek vé- delme, s a szomszéd segélyforrásainak ron-

A „Pécs” tárczája.

Karácsonyfa.

Gyermekek, angyalok
 Futosva csevegnek —
 Nekik ez az élet:
 Játsszanak szeretnek.

Kicsinek és nagynak
 Egy a kívánsága:
 Mit hoz a kis Jézus
 A gyermek szobába.

Napok óta várják
 A karácsony estét,
 Gyermekek szerető
 Kis Jézus érkezését.

Ha nyílik az ajtó,
 Ha zörren az ablak,
 Kíváncsi szemekkel
 Rohanva szaladnak.

„Mit hoz kedves apám?”
 „Semmit édes lányom!”
 Hallgat a tele zseb
 Mind a két kabáton.

Nyöszörög a Bandi:

„Hol van a kard s puska?”
 „Csak légy jó gyermekem,
 Hoz a kis Jézuska”

Mire kint az égen
 Szép csillagot láttok,
 Meg hozza kis Jézus
 Szép karácsonyfátok . . .

* * *

Lesik a csillagot
 Gangon s az udvaron, —
 A karácsonyfa már
 Ott áll az asztalon;

Czukrot, bábót rak rá
 A jó édes anya;
 Kardot, puskát, ostort,
 A szerető apa . . .

Szép zöld tenyőfának,
 Terebélyes ága, . . .
 Hiába van zord tél,
 Nyílik a virága . . .

Aranyos papíron
 Ott van felaggatva,
 A sokféle czukor,
 Gyümölcs, játék, baba . .

Az aranyos dió

Messzire ki fénylik, —
 Azok a boldogok,
 Kik az Istent félik.

Piczi viasz gyertyák,
 Zöld ágak közt égnek,
 Öröm az a játék,
 A földnek, az égnek! . .

Gyermeki örömtől
 A meny messze nincsen, —
 Jó szülét, gyermeket
 Szeret a jó Isten!

— Kinyílik az ajtó,
 S a jó édes anya
 Gyermekeit vezeti
 És im így oktatja:

A kis Jézus hozta,
 Szép karácsonyfátok:
 Legyetek jók, — s aztán
 Egykor meglátjátok!

Berki József.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy Zsolnay Vilmos edénygyáros Pécssett, Ferencziék-utca 11-ik számú házában összes gyártmányaiból teljesen berendezett gyári raktárt nyitott. Ezt a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlva vagyok

kiváló tisztelettel

Zsolnay Imre.

Kött Ferencz

mű- és kereskedelmi kertészete Széchényi-téren, ajánlja legnagyobb készletét kitűnő asztali gyümölcsökből

Közeledő

Karácsonyi ünnepekre

igen kedvező áron ajánlok: szép válogatott narancsokat mándarinok, ezitromot, továbbá tiszta mazsolát, mandolát, datolyát, fügét, koszorukban és dobozban, diót, olasz mogyorót, szép francia mákot, bosnyák szilvát, szárított és cukrozott görzei gyümölcsöt, mindennemű halakat, sajtokat különösen díszítéshez alkalmas csemegéket, színes gyertyáskákat; legalkalmasabb ajándéknak pedig cukrot, kis süvegekben, kávé, csokoládét, pezsgő és csemege borokat.

Nick Károly Pécssett

déligyümölcs és csemegeárak kereskedése király-utca (nemzeti casinó)

⁴⁴¹vég. 1883. Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi tek. kir. járás-bírótság 134/883. számú végzése által Zsol-

nay Imre végrehajtató javára Baldauf János pécsi lakos ellen 47 frt tőke s járulékaiból még vissza levő összeg erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül foglalt és 330 frtra becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 134./1883. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécssett alperes lakásán leendő eszközlésére 1883-ik évi december hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg többet ígérőnek becáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécssett 1883-ik évi december hó 13-ik napján.

Kremmer Ferencz,
kir. bírósági végrehajtó.

H I R D E T É S E K

Hirdetmény.

A pécsi kölcsönös segélyező-egylet **jövő évi társulata** az alapszabályok értelmében **megalakulván**, a szabályszerű hetenkinti **befizetések** 1883. évi december 31-én **megkezdődnek**, mely naptól kezdve 1884. évi január 5-ig az első befizetési hét számítandó.

Minélfogva az érintett évi társulat új tagjai ezzel felkéretnek, miszerint a fentebbi naptól kezdve az aláírt részletek után elvállalt fizetési kötelezettséget az egylet pénztárába — Király-utca 21. sz. Blauhorn-féle házában — vasár- és ünnepnapokat kivéve, a délelőtti szokott hivatalos órákban teljesíteni sziveskedjenek.

Kelt Pécssett, 1883. évi december 12-én tartott igazgatótanácsi ülésből.

Sey László,
ig. elnök.

Nagy kiárulás.

Klein J. végkiárulása.

Kereskedésemtől végleg megválni óhajtván, elhatároztam egyuttal az üzlet teljes leszámítottatását.

Ennélfogva Pécssett, a „Hajó” szállodában létező dusan felszerelt, a legújabb és divatszerű czikkekkel gazdagon ellátott nagyterjedelmű divatárú, selyem-, vászon és posztókereskedésemet **végkiárusítom.**

Midőn ezt a n. é. közönség, úgy tisztelt vevőim és ügyfeleim tudomására hozni szerencsém van, felhívom becses figyelmüket ezen vezetésem és felügyeiletem alatt történendő végkiárúsításra, mely bő alkalmat nyújt a legjutányosabb vásárlásra minthogy az áruczikkék a lehető legolcsóbban,

jóval a beszerzési áron alul

fognak eladatni.

Pécs, 1883. október hó 15-én.

Legmélyebb tisztelettel.

A beszerzési áron alul

Pécssett, 1883. Ramazetter K. könyvnyomdája.

KARÁCSONYFA.

A „Pécs“ melléklete.

Rémhajó.

— Alszik! suttogá Márta gyengédén a szék felé hajolva, hol atyja nyugodott.

— Azt hittem, hogy már aludni se tud a nyugtalanság miatt, hogy a várva várt hajó nem érkezik.

A szél szerencsésen lecsillapult — susogá tovább — s meglehet, hogy Seth kapitány majd csak módját ejti, hogy a kikötőbe juthasson.

Az öreg mélyen aludt, könnyen ki lehetett találni miért? A fehér faasztal szélén szerény kis vacsora maradványai állottak, közbül egy boros üveg üresen. Az öreg piros orczái és virágosba játszó orra rozslal illettek szikár természetéhez, s vézna lábszáraiboz.

Hirtelen kopogtatnak az ajtón s egy kis borzas szolgáló leány rontott a szobába.

— Mártha asszony!

— Mi az? válaszol Márta felyást alvó atyjára mutatva.

— Nyomomban Lambe ur.

— Hóbortos liba! — morgá Lambe ur midőn belépett, s korbácsával az asztalra csapott. — Ez a leány pislogó mécsével ugy elszaladt előlem, mintha csak az ördögöt látta volna, s ott hagyott a setében, hogy tapogatózdam mig megtalálom az utat.

— Egy kicsit halkabban, ha önnek ugy tetszik, uram, atyám alszik, mond Mártha, miközben a szolgáló leány az ajtón kiosont.

— Majd én felköltöm, folytatá Lambe ur, nagyot ütve korbácsával egy dobozra. — Hé! öreg!

Az öreg felrezzent s nyújtózva dörszölé az álmat szeméből.

— Hogy az ördög vigye el! Ki az?

— Én vagyok, mond Lambe ur, az öreg elé állva vadul meresztett szemekkel. Amint látom ön éppen evett s ivott is, folytatá az üvegre mutatva, különös, hogy önök, öregek, ugy szeretik ezt a mérget.

— Hát önt ne kínáljam meg?

— Nem. Ugy hiszem tudja miért jöttem.

— Kitalálom, uram, pénzért.

— Igen, készen van?

— Nincs!

— Ó — szakitá félbe Mártha — atyám mindent ki fog fizetni.

— De mikor? kérdezi Lambe, rá se nézve a fiatal leányra, folyton az öregre szegzett szemekkel.

— Mikor a »Mária-Johanna« hajó megérkezik.

Lambe vadul kacagni kezdett:

— A »Mária-Johanna« soha meg nem érkezik, rég megették azt már a halak, én pedig tovább várni nem akarok. Én önt egyszerűen eladatom.

— Azt mégis ne tegye.

— Nem, nem, esenkedik Mártha.

— Tudja, hogy én állok szavamnak, ha én önnek azt mondtam, várok egy holnapig a pénzért, egy holnap volt az, egy nappal se több. Értette?

— Igen. Igen, válaszolt reszketve az öreg.

Csend lett. A kakukkos óra nyikorogva ütötte a hatot s végül nagyot zökkent. Lejárta magát.

— Én különben megengedtem, hogy válasszon a fizetés két módja között.

Az öreg szó nélkül tekintett Márhára.

— Tetszik valami atyám?

— Semmi . . . semmi, válaszolt vontatva az öreg. Gyermekeim hagyj most magunkra, egyedül szeretnék beszélni ezzel az urral.

Apa és leánya szemei találkoztak. Mártha megszokva, hogy atyjának legcsekélyebb kívánatára is engedjen, távozott.

— Nos! biztatá Lambe rövid halgatás után az öreget.

— Nem uram, válaszolt ez nála szokatlan erélylyel, az nem lehet.

Lambe durva ajkai összezárultak s vastag szemöldöke még több ránczba húzódtott.

— Mért nem!

— Ne szóljon arról uram többet, az lehetetlen.

— De mikor én, Lambe, mondom azt önnek, Parr Ámosnak, a koldusnak, kit én markomban tartok: add hozzám leányodat! ön vissza utasít.

— Vissza utasítom, válaszolt Ámos szeme közé nézve hitelezőjének.

— Megállj kutya! kiálta Lambe, bíbor vörösrre gyulva a méregtől, neki mérve korbácsát az öregnek.

Mária királyné.

Ballada.

A török korból.

Az ifju királyné,
Van fekete gyászba,
Már a kora reggel,
Könnybe borult szemmel,
Zokogva találja;

A déli meleg nap,
Meg a sötét este,
Bubánata fogytát,
Vidám állapotját,
Mindhiába leste.

„Oda van, oda van,
Szép ifju férjem,
A harciba, esatába, —
Zokogja magába:
Jaj keserü nékem!”

„Oda van, oda van,
Az én jó királyom, —
Diadal, győzelem,
Hozza vissza nekem,
Én csak azt kívánom!”

Mária királyné
A budai várba,
Könnybe borult szemmel,
Feslő szerelemmel,
Állt a palotába.

„Fussatok futárok,
Hozzatok hírt nekem:
Ifju-Lajos király,
Mohácsnál mit csinál?
Mondjátok én nekem?”

„Repkedő madarak,
Felém repüljétek,
Mert epedve várom,
Hogy szép ifju párom,
Mit izen töletek?”

Fekete lovakon
Siető futárok,
Hogy epedve várnak
Ablakán a várnak,
Tán bizon tudjátok?”

De szerető szívnek
Milyen lehet buja,
Ha kedvesét messzi
Veszély környékezi —
Azt senki se tudja!

„Szomoru hírt hoztunk —
Szólnak a futárok:
A kiomló vérrrel,
Magyarok testével,
Tele, patak, árok . . .”

Királyné ablakán,
Madarak csevegnek:
„Patakban eléstét,
Izspaba fult testét,
Láttuk a férjednek . . .”

— „Bergham követ lelke,
Az nehezült te rád;
Orvul megöletted,
Patakba vesztetted —
Mondtam ugye ne bántsd! . . .”

„Azért jöttem-e el
Szép Spanyol hazából,
Gyermekei örömmel,
Ifju gyönyörrel
Királyi atyántól,

Hogy magyarok földjén,
Ily bus legyen napom?!
Oh korai nászom,
Oh korai gyászom,
Hogy kell megsíratnom!

— Legyen esze uram, mond ez alantabb hangon, Mabelle nem az én leányom, habár ugy szeretem is, mintha csak az enyém volna, mióta Antal öt karjaim közé adta. Én nem parancsolhatok neki, hogyan viselje magát.

— Nem is kérdezte őt erről soha? viszonzá durván Lambe.

— Nem uram, de én tudom.

— Ön tudja? gunyolódik Lambe, hadd én beszéljek vele én magam, s feleletet se várva csapott végig az asztalon:

— Ide! jöjjenek!

Épen e pillanatban szállott le az, a kit ő keresett, az emeletbe vezető falépcsőn. Fehér halvány arcját arany-sárga haj folyta körül, fekete szemöldöjei alatt aczél szürkébe játszó mély szemek, magas homlok, kis száj s gömbölyű kedves állacská, melyen erély és határozottság ült.

Termete karcsu, csaknem légies, kezei lábai tökéletesek, tartása elegáns.

Meglepetve a bájos megjelenés által, Lambe, amennyire csak tőle tett, udvarias arcot vágott, s meghajtotta magát. Amos reszketett, mint a nyárfalevél midőn Lambe a felé közeledő Mabelle kezét megfogta.

— Félek, hogy talán zavartam önt, mond Lambe mosolyogva.

— Csakugyan zavart, válaszolt Mabelle hidegen, pedig olyan kedvemre olvastam.

— Valami jó könyvet kétségkívül, szól Lambe feloldalt Marthára tekintve. Szabad megnéznem? s hanyagul a könyv után nyulva, azt kicsinylően lapozgatja.

— Versek. Hm. Ön szereti a költészetet. Csak ugy, mint a legtöbb fiatal leány. Ön sokat olvas. Nagyobb szüksége volna szabad levegőre, napfényre. Próbáljon egyszer lóra ülni, s kísérletkép az én jószágomra galopponni. Szép séta, mondhatom.

Követek elmentek. —
Madarak elszálltak —
Csak a bú maradt itt,
Királyné napjait
Át adni a gyásznak.

„Jaj nekem, jaj nekem!
Ez a mi holtig fáj:
Bár ki volt s mit teve,
Ez lesz majd a neve:
Hite szegett király.

„Istenem, Istenem!
Zokog a királyné:
Az öröm és jóban,
Koldus lett valóban,
A magyar királyné!”

Barna tömött felhők,
Zugva közelegnek . . .
Nem, nem, a robaja,
Szörnyű csatazaja,
Győztes seregeknek.

A torony tetején,
Meghajlik a kereszt.
Csodálva csodálják,
A kik körül állják,
Az oltár vért ereszt.

— Mabelle soha se közeledett még lóhoz, mond boszankodva Ámos.

— Ha feleségem lenne, kiálta harásnyan Lambe, majd megtanítanám én, hogy utánnam jöjjön vadászni.

Ámos remegve nyult Mabelle kezei után.

A kis leány elfordult, s nyugodt mély tekintetét vetve Lambe felé:

— Az ön neje?

Lambe meghajtotta magát, s tőle kitelhető bájjal igyekezett mosolyogni.

— Mért nem kis tündér, ha véletlenül önnek megtalálnék tetszeni?

— Atyám, komolyan beszél ez az ur?

— Csak tréfa, tréfa az egész, válasszol. Ámos még gyöngédebben szorította meg a kezeiben fekvő kezeckét. —

— Öreg, én nem szoktam tréfálni soha! kiált Lambe. Lássuk, el van e határozva?

Nem, uram, soha!

Lambe Mabelle felé fordul

— És ön kisasszony, hogy gondolja?

— Mint édes atyám. Soha!

Pár pillanatig Lambe meglepetve, csodálva nézett rá, de mégis meglátsozott rajta helyzetének kellemetlen volta. Sértette s meg inkább elbájoalta a kis leány nyíltsága.

— Se baj, szól azután gonoszul mosolyogva, talán még változtatja nézetét. Egyébiránt nők után még meg nem szakad a szívem soha, az bizonyos. Ezután Ámoshoz fordulva:

— Ámos, adok még önnek három napot, ma hétfő, csütörtökön karácsony estéje.

— Ugy van uram.

— Ha ön engem karácsony éjfélig ki nem fizet, eladom önt, esküszöm reá, ha tehát nekem hisz, ugy csak lásson pénz után.

A szegény királyné,
Hogy ne lelje vesztét,
Keblére szorítja,
Csókokkal borítja,
Jézus kis keresztjét;

Nem is volt hiába,
Jött a segedelem,
Turzó s Bornemisza:
„Jerünk hamar vissza,
Itt a veszedelem;

Jerünk hamar vissza,
Jó régi hazádba:
Mert a török csorda,
Pusztit ime sorba,
Az egész hazába.”

Bubánatos szívvel,
Elment mind a három . . .
Itt maradt a veszély,
S a pártos szenvedély —
Meg a török járom. —

Berki József.

— Lehetetlen uram, adjon több időt.

— Egy órával se többet, Isten áldja meg.

*

A kis Mabelle.

E kis történet előtt tizenhét évvel a bartlepooli kikötő előtt egy nagy hajó épen törést szenvedett. A hullámok reggelre csak ugy vetették a holttesteket a gát felé. A parti zsvány nép már várta, körül fogta a hullákat s kifosztogatta. Egyszer csak egy kiáltásra mindenki a nyílt tenger felé irányzta hirtelen szemeit. Egy homok zátony merőül egy kis hajó tünt elő kifeszített vitorláival egyenesen a nyílt tenger felé repülve. A kormányán ülő férfi egy evező ruddal biztatta járművét, melyet a még mindig csapkodó hullámok minden perczen felborítással fenyegettek.

— Az irlandi az, a bolond irlandi, mondák. A hulla fosztogatók bár mily ittasak voltak is, áldozataikat feledve nézték, amint a kis hajó perczről perczre eltűnik, majd felmerül, s hol ordítva, hol meglepetve bámulva kísérték szemmel hanykodásait. Egyszer csak az irlandi a megfeneklett hajó hidján terem, s eltűnik. Hosszas szünet. Végül látják, mint hagyja el a tört hajót valamit czipelve karjai között. Visza térve a gáthoz megállt a homoknál, s kilépett a vízbe. Hatalmas férfi volt. Kiszaladt terhével a zátony fokig, s várta a felé közeledő vámöröket, s egyéb városiakat.

— Itt van ön Parr ur! kiáltá egyikre ez utóbbiak közül. Nézze csak mit hoztam, mondja csak él-e, vagy halott? s félre vonva a kendőt, melybe zsákmányát takarta volt, egy körülbelül egy éves szőkehajú, kék szemű gyermeket mutatott oda.

— Hisz ez egy kis gyermek, nini hiszen még él. Hova viszi? kérdi Ámos az irlandi karjára téve vissza a gyermeket.

— No hát hová! Teremtettét hát önhöz? Nem sokára lobogó tűz mellett kis társaságban Parrné térdén ringott a kis piczi teremtés, kit a tengerből imént szabadítottak ki.

— Most már hát volna gyermekünk, de mit csináljunk vele? kérdi Ámos.

— Mit csináljunk! ismétlé az irlandi Antal, hát örizzük! Én majd egyik atyja leszek, ön a másik, Parrné asszony meg az anyja.

Ugy történt.

Híjták pedig azt Parr Mabellenek.

*

Antal

Egy kóbor irlandi volt Antal, minővel szétszórva a világ minden tájéján találkozhatni, mert bármilyen állapotra jusson is, mindig ki érzik belőle az irlandi. Rövid ideig volt még Bartlepoolban, de csakhamar ismeretséget kötött Parr Amossal, ki mindenkép derék ember volt, s becsületessége s okossága által felköltötte Antal őszinte tisztelőt. A gonosz nyelvek ugyan azt susogták,

Mabelle a hátul kiáltóban Lambe komor fenyegető alakját ismerte fel.

Ez is meglátta Mabellet s közelébe lépve gunyosan biztatá.

— Bátorság, kisasszony, bátorság, a pimaszt mindjárt elfogjuk.

— Kiről beszél uram?

Lambe gunyos nevetéssel vont vállat.

— Fejére díj van tűzve, s mindenkinek kötelessége őt elfogni, bocsássa őt hát sorsára. Elfogadjá karom, hogy haza kísérjem?

Mabelle utálattal fordult el.

Másnap azután megtudták, hogy a hollandi kormány elfogatási parancsot küldött Van der Decken ellen gyilkosság és tengeri rablás miatt. Parr Ámos házában újabbán kutattak.

Mabelle egész nap közel volt az örüléshez.

Este halk kopogtatást hall ablaktábláján. Sietve nyitá ki. Hű irlandija volt.

— Ne aggódjon semmit, az ön kapitánya szabad és semmi baja.

Mabelle reszketett az örömtől.

— Adjon egy kis innivalót, aztán majd el mondom mi történt.

Hamarosan felöntött egy pohárka ó cognacot (ez is aligha fizetett vámot) s a vén Antal hosszadalmasan elbeszélte hogy sikerült a vāmörököt kijátszva Van der Deckent vizre segíteni. Azóta már Van der Decken a sik tengeren ringatózik. Mikor elváltunk, kezét fogott velem, s kért tudassam utolsó »Isten veled«-jét azon szegény kis lánynyal, ki talán nyugtalankodik miatta.

Mabelle sirt örömeiben, fájdalomában.

Az oceánon.

Van der Decken eltűnése óta szegény Mabelle csak árnyéka volt önmagának. Mint valami szenvedő lélek bolyongott a házban fel s alá. Sokszor képzelete megnépesült, s víziói voltak, végül pedig egyre ment ki valamennyi látománya, valamennyi gondolata — a legendára.

— Jobban érzi magát Mabelle? kérdi tőle Mártha.

— Jobban, tökéletesen jól.

— Hányadika van ma Antal atyus?

— Karácsony reggel gyermekem.

— És mi hónapok óta vagyunk tengeren anélkül, hogy valamit látnánk.

— De igen, a repülő halakat mond Antal.

— De hajónak még csak nyomát se. Mért is nincs vihar?

— Meglehet, hogy kivánságod még bekövetkezhet, a szél emelkedőben van.

— Mintha onnan alólról kiáltást hallanék: Jöjjenek, mentsenek meg. Fülöp! megyek! Megyek!

— Kivel perelsz, nincs senki közelünkben.

— Ó de mennyire. Nagyon is jól hallom, hogy ő kiált.

— Te a »Rémhajó« kapitányáról képzelődöl. Isten mentsen meg tőle mindnyájunkat. A szívem hasad meg, úgy szánlak, hogy te ilyen rémlátásokkal gyötöröd magadat, mond Antal.

— Nézze! kiált Mabella, oda nézen, de rögtön!

— Hová?

— Ide, itt közel hozzánk.

— Csakugyan hajó tart felénk, mond Seth kapitány, alig van 120 fonalnyira. Isten segits! Nem látjátok milyen kékes tüzből vannak a kötelei? A Rémhajó!

Az egész hajó személyzet holtra ijjedve hullott térdre.

Fülöp! Fülöp sikoltoz Mabelle erőlködve elhuzni a hajó korlátját. A hajósok visszaakarják rántani:

— Hozzám ne nyuljatok! Antal atyus jöjjön segítsen, mert meghalok!

— Hát mindenkép halálba akarsz rohanni, kérdi az öreg irlandi.

— Igen, igen.

— Akkor együtt megyünk édes gyermekem.

— Nem, nekem egyedül kell mennem.

— Had vigyelek hát a hajóra. S ezzel mind ketten egy csónakba szálltak s elhagyták hajójukat.

— Gyorsaban, gyorsaban sürgeté a leány.

— Mabelle, Mabelle! hangzott a leány fülébe.

A hajó árbocza s kötélzete már jól ki voltak vehetők. A nagy árboczhoz támaszkodva állt egy férfi, márvány arczát bevilágította a villámlás fellobbanó fénye.

Fülöp, Fülöp, kiált a leány karjaiba rohanva, ma karácsony van!

Második karácsony.

Fülöp és Mabelle.

Szomorú társaság volt az, mely karácsony este Ámos házában nagy szobájában egybegyűlt.

— Hogy van Mabelle? kérdi belépve Seth kapitány.

— Egy kicsit jobban. Az orvos azt mondja, hogy már minden veszélyen túl van.

Éjfél felé az öreg kapitány a nagy inga órára nézett.

— Épen egy éve, hogy az idegen kapitány Bartlepoolba jött.

— Bárcsak soha lábát ide ne tette volna, folytatá Antal, Mabelle most nem lenne így!

— Nem az ő hibája, mond Ámos, ne feledjük, hogy mindnyájan lekötelezettjei, vagyunk.

— Igaz. Igyunk egészségére.

— Uram ne hagy! kiált Antal szeméit az ajtóra meresztve, s mire a többiek is oda néztek, a vér fagyott meg ereikben.

A »Rémhajó« kapitánya állt a küszöbön.

— Jó estét mindközönségesen mond az, kalapját levéve, s oda ült a tűz mellé.

— Lassabban, mond Antal, ki egyedül őrizte meg lélekjelenletét, lassabban, ön az, vagy csak az árnyéka?

— Én vagyok önmagam, hus és

csont. De mi történt? Minek e szomorú arcok? Remélem senki se beteg?

— De igen, Mabelle beteg, mond Ámos, már egy párszor úgy volt, hogy elvesztjük őt. Mióta ön elment, mindig beteg.

Van der Decken egy pamlagra hanyatlott, fejét kezei közé temetve, majd felkapva, nyersen oda kiált.

— Parr ur! Kérem az ön leánya kezét. Talán halálán is volt?

Másnap Mabellet halálos izgalom fogta el. Antal küldték el a kényes feladattal, hogy tudassa a beteggel Van der Decken megérkezését.

— Tudtam, mond Mabelle könnyein át mosolyogva, hol van ő?

— Fülöp, ki a jelenet alatt rejtékben állott odarohant karjai közé.

— Ön tehát nem a »Rémhajó« kapitánya? . . . Csak álom lett volna . . . Nem igaz? . . .

— Nem igaz semmi, csak az én szerelnem.

(Angolból.)

A tél Oroszországban.

Bernardin de Saint-Pierre

Oroszországban csak két évszakot ismernek: a nyarat és a telet. A nyár júniusban kezdődik, és szeptemberben végződik. Ez idő alatt dolgoznak, vetnek, aratnak. Ez évszak közepe perzselő meleg, s a levegő tele a legkülönbözőbb nagyságu legyekkel. Mondják, hogy Moszkva ettől kapta nevét. Október közepén a lég gőzökkel telik meg, a nap csak alig bír a komor fellegeken áttörni, napkelte, napnyugta soha sem nyújtják a ragyogó színek azon bámulatos szépségét, mit mi ismerünk, a felhő mindig szürke, ólomszínű. Tömérdek hattyu szalonna, réze s minden fajta madár seregesen repül dél felé. Csak a varjuk menekülnek a városokba, s ellepnek mindent, utcákat, közttereket. Dühös szélvészrek rengetik meg az erdőt, vastag hó borul a városokra, falvakra, mezőkre, tavakra. Sietve kezdik fűteni a házakat, megkettőztetik az ablakokat, ajtókat, s elhagyják a felsőbb emeleteket, melyek kiállhatatlanokká válnak. Nem sokára meglepő módon köszönt be a tél szigora. Farkas, nyul, róka megfehérednek, a mókusok hamvas szürke, a mennyét hermelin színű bundát ölt, s prémjeik vége finom gyapot szerű lágyasgot nyer. Az utasok, még jól elzárt kocsiban is ki vannak téve annak, hogy vagy orruk, vagy arcuk fagy meg, egyedüli mentőszerül a hó kinnálkozik, melylyel addig kell dörzsölni a fagyott részt, míg ki nem vörösödik. Ha ilyen ovatosság nélkül valaki közvetlenül fűtött szobába lépne, a fagyott részek azonnal rothadásba mennének. Otthon az ablaküvegeket ujnny vastagon fedi a jég. Ha az ajtót kinyitják, a szobagőze megcsapva a külső hideg által azonnal finom hó sziporkákká változik. A gerendák rémitő ropogással repednek meg, a vas a hidegnek kitéve épp oly égetővé válik, mintha csak izana, az embernek ott marad a kezéről a bőr, és csak a legégetőbb fájdalom között ránthatja vissza kezét. Az ablakon kiöntött víz esörgő jéggé válik, mire a földre ér, a

borszesz megfagy, s néha még a higany is érez keménységű lesz.

Ekkor kezdődik az oroszoknak a bőség időszaka, mert az élelmi szereket 300 mértföldnél messzebből is bátran szállíthatják. Mindenféle vad, ürtü, hal a jeges tengerből, tokok, vizák a Donból, mind olyan merevek, kemények mint a márvány. Csak hideg vízbe kell tenni, ez felengeszteli a fagyot anélkül, hogy izük vagy alakjuk valami kárt szenvedne. Az ég csakhamar kitisztul, a felhők szétoszlanak. A hó csillog mint a gyémánt por, a lég ragyogó sziporkákkal van telve, melyet a nap örökös mozgásban tart, talán ez lehet az okozója az éjszakai fénynek, melynek sugár kévái napnyugta után északról ki lövellnek, s úgy lobognak a levegőben, mint valami por réteg mely időről-időre meggyul s fellobban. E titkos tűznek [fénye belejátszva a hold reszkető világába, az éjszakákat különös nagyszerűvé teszi, a vidéket gyöngén, homályosan világítva. Több emeletes pyramis fenyők, a roppant terjedelmű nyírfás, a falvak hóval borították, mely visszaveri a fényt, s ezer, fanastikusnál fantastikusabb alakot mutat. Erdő, oszlop, sphynx, roppant tornácok, obeliszkekkel szegélyezett utak, méltóságos alabastrom paloták csalogatnak, s ha megindulunk a látvány menetközben még élénkebb s tarkább

változatosságu centaurok, harpiák, iszonyú szörnyetegek hóból, a Thor isten egész kíséretével s az éjszaka egész mythológiája vonul el szemeink előtt.

Az ember nem ura képzelődésének, s a víziók játéka olykor annyira élénk, hogy valóságos élő alakokat hinne maga előtt az ember.

A halál és az álmom.

Egymást átkarolva gyöngén,
Bolygnak a mezők göröngyén

A Halál s az Álom.

Este lett, a nyolczat kongja

A faluska fehér tornya,

Nyugalomra tér a fáradt,

Csend ül a határon.

Pázsitpartján futó érnek,

Megpihennek a testvérek.

S így tanácsot tartva,

Házikókba betekintnek,

Kis kezökkel magvat hintnek,

S birodalmát elfoglalja —

Mély szender nyugalma.

Angyalt lát a piczi gyermek,
Ifjak életpárt keresnek,

Gazdag mélyen sóhajt,

A szegény siet misére,

Harezos hírét csatátérre . . .

Száll a lélek, száz világba

Víz egy éjre but-bajt.

Aggok hörgnek, itt az óra. —

Atyát hívják: „még egy szóra,“ —

— Oh mily hulla-halmaz! —

Hány kialvó élet-fáklya —

Szemfedő lett az éj fátyla —

Tán itt már a végítélet?! —

Oh Uram irgalmazz!

A halál szól: „Irigyellek:

Téged áld az ősz, a gyermek,

Amint reggel ébred;

Mig arezomtól minden ugy fél,

Lépteimen jaj, panasz kél;

Rombolásnak néznek engem

S a te munkád — élet.“

„Irigyelmem téged kéne“

— Felel Álom szép tündére

Megesókolva társát: —

Ébredök csak hareztol lelnék,

De kit karjaid ölelnék.

Véled mosolyogva nézi

Emberek tusáját.“

Sirius.

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges postabélyeg beküldetik.

Előlvasonőnek kerestetik egy öregebb vagy fiatalabb nő egy előkelő házban. Bővebbet a kiadóhivatalban 498

Jó szakácsné kerestetik, követeltetik hogy tiszta becsületes és értelmes legyen. Bővebbet a kiadóhivatal.

Egy 8. gymnasiumi osztályt sikerrel végzett s a jegyzői tendőkben jártassággal bíró fiatal ember mint jegyző segéd alkalmazást keres. — Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Egy jó irással és hibátlan helyesírással bíró fiatal ember másolási vagy más munkát keres, melyet szabad óráiban mérsékelt díjazás mellett otthon végezhetne. A kiadóhivatal ad értesítést.

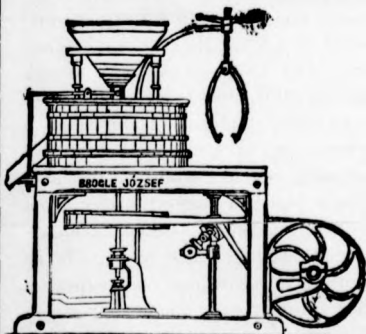
Nyolcz hold szántóföld egy tágban, a pécsi határban, a városához közel, a szigeti ország-ut alatt, jutányos áron eladó, vagy **haszonbérbe** vehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

Kis-tér és ferencziek utca sarkán levő sütődében több tannonez vétetik fel. 463.

H I R D E T É S E K.

Brogle József Budapesten

gép- és rostalemezgyára, külső vácsi-ut.

Ajánlja legjobb

szerkezetű

kettős örlőmalma

(szijhajtásra)

gabona-tisztítógepeit

(koptatóhoz)

malom-trieurjeit

stb. jutányos árak mellett.

443. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Ujévi és karácsonyi ajándékok.

A legizlésteljesebb és legfinomabb

karácsonyi és ujévi ajándékok

kiállítására

a melynek megtekintésére a t. cz. közönséget tisztelettel meghívom, azok vételét a közönségnek ajánlván.

Különösen figyelemztetem, hogy Svajeci utazásom alkalmával, különböző, itt még nem látott új ajándékokat,

„gyönyörű bonboniéreket“

mohával és hegyi virágokkal díszítve, elegans

díszítési tárgyakat,

francia chokoladet a legkülönbözőbb legszebb alakokban és formákban, a legnagyobb választékban beszereztem. Tisztelettel

Kammermayer István

czukrász a központi takarékpénztári bazárban.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Ujévi és karácsonyi ajándékok.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Hirdetmény.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ által az itthelyi jogi képvisellel s a jelzálog kölcsönök közvetítésével bizatván meg, van szerencsém a t. kölcsönt igénylő közönség tájékozásául köztudomásra hozni a következőket :

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ az 1879. évi 39. törv. cikk és alapszabályai értelmében **kizárólag földbirtokra 300 frttól 10.000 frtig terjedő jelzálog kölcsönöket ad** és pedig záloglevelekben vagy készpénzben.

Záloglevél kölcsönök adatnak: 1.) **harminczhárom és félelvi (33 $\frac{1}{2}$) törlesztésre**, melynél a tőke 7 $\frac{1}{2}$ %-os 67 félelvi részletben törlesztetik, vagyis a kölcsön 100 frtja után félevenként 3 frt 75 kr. törlesztési hányad fizettetik; 2.) **tizenhét (17) évi törlesztésre** olykép, hogy a tőke 10 %-os 34 félelvi részletben fizettetik vissza, tehát minden 100 frt után félevenként törlesztési hányadul 5 frt fizetendő le.

Ezen kölcsönök záloglevelekben adatnak, melyek értékesítését az általa időről időre megállapítandó beváltási ár mellett maga az intézet eszközzi.

Készpénz kölcsönök szintén adatnak, akként, hogy a tőke 10 év alatt 20 egyenlő félelvi részletben fizettetik vissza s a mindenkori tőke 7 $\frac{1}{2}$ %-kal kamatoztatik.

Ezen kölcsönök az intézet részéről a feltételek pontos megtartása esetében fel nem mondhatók.

A kölcsönök részletes feltételei és a záloglevelek beváltási ára alulírtnál (Pécsett, Király-utca 20. szám alatt) betekintheők.

Kelt Pécssett, 1883. szeptember 20-án.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ megbizásából :

Fekete Mihály,

ügyvéd.

406

11458 sz.
1883.

Árlejtsési hirdetmény.

A helybeli közkórház 1884-ik évi marha és borjúhus szükségletének szállítása iránt folyó hó 6-án tartott árlejtséj megtartása határozatott el, s erre nézve határidőül folyó hó december 31-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetett ki.

Ezen újabban tartandó árlejtsésre, mely a városház épület 2-ik emeletén lévő gazdasági tanácsnoki hivatalos helyiségben fog a jelzett időben megtartatni, oly értesítéssel kivatnak meg a vállalkozni szándékozók, hogy az árlejtséj alkalmával a szükséges husmennyiség értékénél megfelelő 10%-nyi összeg bánatpénzül leteendő, míg ellenben a szintén oly összegű bánatpénzzel ellátandó, a zárt ajánlatok az árlejtséj előző napon, vagy is folyó hó 30-án délelőtti 12 óráig a polgármesteri hivatalban nyujtandók be.

Kellő tájékozás végett egyuttal megjegyztetik, hogy a vállalkozási feltételek, valamint a szállítandó hus szükséglet mennyisége, az árlejtséj megtartásával megbizott Decleva Vilmos 1-ső aljegyző urnál tudhatók meg, ki is e tekintetben hivatalos órák alatt bárkinek is készségeggel szolgál felvilágosítással.

Kelt Pécssett 1883. évi Deczember hó 15-én tartott tanácsülésből.

Pecs sz. kir. város Tanácsa.

Gyors és biztos segély gyomorhajók és következményei ellen.

Az egészség megtartása

kizárólagosan a jó emésztés előmozdítása és megtartásán alapszik, mivel ez az alapja az egészségnek a testi és szellemi jólétének. A leg-
elismertebb háziszser, az emésztés előmozdítására az évek óta ismert és kedvelt

cs. kir. szab. gyomorerősítő likör.

Ez a legjobb, gyógyhatású füvekből gondosan készítve, különösen és kitünően használtatik mindennemű emésztési nehézségeknél, névleg étvágyhiány, puffadás, has- és gyomorfájdalmaknál, gyomorgöres és nyálkaságnál; föleleveníti az emésztés működését és tiszta egészséges vért alkot. Ezen kitünő hatás következtében biztos háziszserre vált és általános elterjedtségnek örvend.

I üveg ára 1 frt 60 kr.

Ezer és ezer elismerő nyilatkozat érkezett, melyek megtekintheők. Bérmentett levelek alapján szétküldetik utánvét mellett.

Kapható: Pécssett Reeh Vilmos, — Sellyén Greiner J. — Barscon Herzog testvér uraknál vagy: a készítőnél Kann Lipót likörgyárosnál Budapesten, Váci-körút 66. szám.

449

Kreiner és Krausz Pécs, Király-utca 5.

Van szerencsénk tisztelettel jelteni, hogy **divatáru üzletünket** nevezetesen megnagyobbítottuk, egyttal ajáljuk az őszi és téli saisonra gazdag választékú, újra berendezett raktárunkat, melyben a legdivatosabb és a legfinomabb izlésnek megfelelő **posztó, selyem, gyapju-szővetek, valódi francia Terno és Cahemire, legujabb szabásu női köpenyek és kabátok** a legnagyobb választékban találhatók.

Ajáljuk továbbá a gelső gyárakból beszerzett nagy **vászon és asztali ruharaktarunkat**, kitünő minőségű **szőnyegek** és **terítőinket**, valamint teljes **menyasszonyi kelengyéket**. — A bel- és külföldi legjobb gyárakkal fennálló igen kedvező összeköttetéseinknél fogva azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy sokkal jutányosabb árakat szabhatunk, mint bizonyos „Végkiárulások” s felkérjük a P. t. közönséget, hogy erről próba-vásárlás utján meggyőződést szerezni sziveskedjék.

440

Tisztelettel

Kreiner és Krausz.

☞ Minták kívánatra dinéül küldetnek, levélbeli megrendelések azonnal és lelkiismeretesen teljesítetnek. ☞

Varrógépek.

Legnagyobb választékban gyári áron kaphatók

OBETKO K.

első pécsi varrógép kereskedésében,
(városház épület helyiségében).

Igen alkalmas ünnepi ajándék.

Nélkülözhetlen minden háztartásnál.

Készpénz fizetésnél 5 ftt engedmény.

Havi és heti részlet fizetésre is adnak.

Egyes géprések külön is raktáron vannak.

☞ **Öt évi jótállás mellett.** ☞

Javitások jutányosan s igen jól eszközöltenek.

Árjegyzékekkel ingyen szolgálunk.

A karácsonyi és újévi ünnepek alatt vett egyes gépek után 5% külön engedmény is adatik.

Továbbá ajánlom dussan felszerelt, dísz és norinbergi árukból álló raktáramat.

Jó és pontos szolgálat biztosítatik. — Levélbeli megkeresésre azonnal válasz adatik.

Varrógépek.

495

A legnemesebb fajú, kézzel szedett, finom

alma

százával, fajok szerint különböző áron kapható a Petrezselyem-kutnál Klimó- és Petrezselyem-utca szegletén levő emeletes házban.

496

17872.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mackensen Károly uradalmi főigazgató végrehajtónak Torjánác Sztipó végrehajtást szenvedő elleni 88 ftt 92 kr. tőke követelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék területén levő Torjánác község határában fekvő a torjánaci 51. sz. tjkvben felvett 51. sz. ház s belsőségnek Torjánác Sztipót illető felére 164. ftt beszában ugy 1/3. külteleknek ugyanazt illető felére az árverést 1067 fttben ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi február hó 14. napján délelőtt 10 órakor Torjánác községben a községi bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok beszárának 10% vagyis 16 ftt 40 kr s 106 ftt 70 kr készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóságnak 1883. évi nov. hó 16. tartott üléséből.

Visy Pál,

494.

kir. trvszéki jegyző.

Asztalos és kárpitos butorraktár.

Van szerencsém t. cz. uraságának szíves tudomására hozni, miszerint a lyceumi épületben **30 év óta fennálló nagy kárpitos és asztalos butor** raktáramat a „Pécs baranyai közp. takarékpénztár-”nak a király-utcai, Dr. Schwarz-féle házban volt helyiségeibe helyeztem át.

Bátorkodom szíves figyelmét ezen ujonnan gazdagon felszerelt raktáromra tisztelettel felhívni, hol mindennemű a legujabb francia butor-kelmék, francia modorban készített butorok, **háló- és ebédlő szobák, salonok és boudoirok** nagy választékban vannak, továbbá **vasbutorok, nádszékek, tömören hajlított fából, tükrök belga üvegéből és faragvány dísz-tárgyak.**

Elválalom az elkészítését teljes **menyasszonyi kelengyéknek, szobák teljes berendezését** és spalírozását, valamint termék díszítését, melynek stylszerű csinos és jó kiállítására lehető kedvező árak mellett mindenkor a legfőbb törekvésem leend.

Lyceumi raktáramban levő butorokat teljesen leszállított áron végkiárulom.

Mély tisztelettel

491

Mészáros Ferenczné.